

دِسَاحَةُ مَا بِيَدِهِ

مركز قراقرز كتابهاى
دكتور على اسلامى نوشين

پنجم
حسين مسترت

سرشناسه، اسلامی ندوشن، محمدعلی، ۱۳۰۴
 عنوان و نام پدیدآور، دیباچه‌ها/ برگرفته از کتاب‌های دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن.
 به کوشش: حسین مسرت
 مشخصات نشر، تهران: شرکت سهامی انتشار، ۱۳۹۲.
 مشخصات ظاهری: ۳۹۸ ص.

ISBN 978-964-325-340-0

شابک، وضعیت فهرست‌نویسی، فیبا
 موضوع، مقاله‌های فارسی - قرن ۱۴
 موضوع، دیباچه و دیباچه‌نویسی
 شناسه افزوده، مسرت، حسین، ۱۳۳۹.
 رده‌بندی کنگره، PIRV953/س۸۹د۸۶ ۱۳۹۲
 رده‌بندی دیویی، ۸۵۴/۶۲
 شماره کتابشناسی ملی، ۳۱۵۷۵۶۴

دیباچه‌ها

برگرفته از کتاب‌های دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن

به کوشش: حسین مسرت

ناشر: شرکت سهامی انتشار

چاپ اول: ۱۳۹۲

چاپخانه حیدری: ۱۱۰۰ نسخه

۱۶۵۰۰ تومان

شرکت سهامی انتشار

دفتر مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، نرسیده به میدان بهارستان، جنب خیابان ملت، شماره

کدپستی: ۱۱۴۳۹۶۱۱۸ تلفن: ۳۳۹۰۴۵۹۲ دورنگار: ۳۳۹۷۸۸۶۸

WWW.ENTESHARCO.COM Email: info@entesharco.com

فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، نبش خیابان ملت، شماره ۹۲، تلفن: ۳۱۱۴۰۴۴

فروشگاه شماره ۱: تهران، میدان انقلاب، بازارچه کتاب، تلفن: ۶۶۴۱۳۶۸۴ دورنگار: ۶۶۹۶۷۱۰۴

دبیاچه‌ها

۵	سراغازی بر دبیاچه‌ها
۹	کارنامه زندگی و آثار دکتر محمدعلی اسلامی ندوشن
۱۷	جامعه و فرهنگ
۱۹	ایران را از یاد نبریم
۳۱	به دنبال سایه همای
۳۷	فرهنگ و شبه‌فرهنگ
۴۷	ذکر مناقب حقوق بشر در جهان سوم
۵۳	سخن‌ها را بشنویم
۵۷	مرزهای ناپیدا
۶۳	هشدار روزگار
۶۵	ایران و تنهائیش
۶۷	دیروز، امروز، فردا
۷۱	ایران چه حرفی برای گفتن دارد؟
۷۳	راه و بی‌راه
۷۷	کارنامهٔ چهل ساله
۸۱	ادب و تاریخ
۸۳	جام جهان‌بین
۹۳	واها و ایماها
۱۰۳	چهار سخنگوی وجدان ایران
۱۰۷	ز رودکی تا بهار
۱۱۵	گانگی در چندگانگی
۱۱۷	ایران و یونان در بستر باستان
۱۲۱	یادن دگرآموز، شنیدن دگرآموز (گزیدهٔ شعرهای اقبال لاهوری)
۱۳۳	ردانه‌ها (گزیدهٔ رباعی‌های فارسی)

۴ دیباچه‌ها

- ۵۱ دربارهٔ فردوسی
- ۵۳ زندگی و مرگ پهلوانان در شاهنامه
- ۵۷ داستان داستان‌ها (رستم و اسفندیار)
- ۶۱ سرو سایه فکن
- ۶۳ ایران و جهان از نگاه شاهنامه
- ۸۹ نامهٔ نامور (گزیدهٔ شاهنامه)
- ۱۱ دربارهٔ مولوی
- ۱۳ باغ سبز عشق «گزیدهٔ سنوی»
- ۱۹ دربارهٔ حافظ
- ۱ ماجرای پایان‌ناپذیر حافظ
- ۳ تأمل در حافظ
- ۵ سفرنامه‌ها
- ۷ صغیر سیمریغ (سفر به اروپا)
- ۷ در کشور شوراها (سفر به روسیه، بلژیک، فرانسه)
- ۷ آزادی مجسمه (سفر به آمریکا)
- ۷ کارنامهٔ سفر چین (سفر به چین)
- ۷ بازتاب‌ها
- ۷ روزها
- ۷ روزها «سرگذشت در چهار جلد»
- ۷ بهار در پاییز (سفینهٔ هفتاد و هفت غزل)
- ۷ ترجمه‌ها
- ۷ شور زندگی
- ۷ ملال پاریس و گل‌های بدی
- ۷ آنتونیوس و کلئوپاترا
- ۷ پیروزی آیندهٔ دموکراسی
- ۷ کتاب‌شناسی آثار دکتر اسلامی ندوشن

سراغازی بر دیباچه‌ها

دیر زمانی بود که خوانندگان آثار دکتر اسلامی ندوشن در دیباچه‌های پنجاه کتاب ماندگار وی با گفتارهای ارزنده و وزینی در قلمرو فرهنگ، ادب، جامعه و تاریخ برمی‌خورند که جای آن در بین مجموعه مقالات ایشان خالی بود. چند سالی پیش، موضوع گردآوری و چاپ دیباچه‌ها را با نویسنده توانمند آن در میان نهاده شد که خوشبختانه با روی باز پذیرفتند و از بخت خوش نگارنده، وظیفه ساماندهی آن نیز بر دوش پیشنهاددهنده نهاد شد. این وظیفه چند حسن‌گونگون را در پیش روی این جانب می‌نهاد:

نخست، خرسندی از حُسن نظری که جناب دکتر اسلامی ندوشن به نگارنده داشت و اجازه داده بود که این جانب گردآورنده آن باشد. و دیگر آن‌که وظیفه خطیر نظارت بر کار، که شامل یکدست کردن رسم‌الخط و نشانه‌های سجاوندی گفتارها هم بدان افزوده شده بود. گردآوری دیباچه‌ها این حسن را هم داشت که فرصت خوب و ارزنده‌ای را فراهم کرد تا نگارنده بتواند با وجود آشنایی‌های پیشین دوباره بیشتر و بهتر با دیدگاه‌های این دانشمند بی‌همال و نثر پخته و سخنه او که در معماری کلمات، شگفتی می‌آفریند، آشنا شود.

پس دست به کار شد و نخست تمامی دیباچه‌ها که بیش از ۱۰۰۰ صفحه می‌شد، استخراج گردید. این کار با همکاری فرزند هنرمند نگارنده، شادروان نیما سرت انجام شد. افسوس که او نیست تا شاهد چاپ این اثر باشد، سپس با مشورت و سنجیده حدود چهل دیباچه برگزیده شد و پس از یک‌نواخت کردن متن‌ها، آماده چاپ گردید. ریرا گفتارها در فاصله زمانی سال‌های ۱۳۲۷ تا ۱۳۹۱ یعنی ۶۴ سال به نشتن آمده بود و طبعاً تفاوت‌هایی از لحاظ شیوه نگارش و نشانه‌های سجاوندی که ناشی از گونه‌گونی ناشران چاپ آثار دکتر اسلامی ندوشن بود، به متن راه یافته و از این رو بایسته بود که این گفتارها، یک‌نواخت و یک‌سان گردد و هرچند نویسنده این اجازه را هم داده بود که

تمامی گفتارها ویراستاری شود، اما چه کسی را یار است که در نثر زلال و روان و شیرین او دست ببرد و دگرگون کند. نثری که سال‌هاست به عنوان نثر معیار و زیبایی معاصر برگزیده شده و زینت بخش بسیاری از آثار ادبی معاصر شده و حتی کتاب خوب «فرهنگ درست‌نویسی سخن» اثر مشترک دکتر حسن انوری و دکتر عباس عالی بر پایه آن قوام یافته است. پس به هیچ وجه گفتارها ویراستاری نشد و تنها تصرفی که در آن شد، حذف برخی عبارات پایانی دیباچه‌ها در زمینه تقدیر و تشکر از افراد و بعضی توضیحات درباره فصول کتاب بود. از این رو تنها تغییرهای کوچک که در متن دید می‌شود، مواردی است که نویسنده پیش از چاپ این کتاب، در متن وارد کرده است.

اهمیت دیباچه‌های دکتر اسلامی ندوشن

دیباچه (مقدمه، پیش‌درآمد، سرآغاز، پیش‌سخن، پیش‌گفتار و...) هر کتاب در پیچ‌های است برای ورود و آشنایی با متن کتاب که بسته به هنر و توانمندی صاحب اثر، این دیباچه می‌تواند راه‌گشا و کارگشا و یا عکس آن باشد، چه بسا متون بسیاری از نثرهای که به واسطه نگارش دیباچه‌ای ناکارآمد، به کناری نهاده شده و چه بسا متون ساده‌ای که به دلیل نگارش دیباچه‌ای زیبا و استادانه باعث جذب و کشش خواننده سوی آن شده است.

کم نیستند آثاری که ارزش دیباچه‌های آن‌ها بر متن فزونی دارد. که نمونه‌ها بسیاری را می‌توان سراغ گرفت.

اما در بین آثار دکتر اسلامی ندوشن می‌توان دیباچه بلند ایشان را بر کتاب «پیرو آینده دموکراسی» اثر توماس مان را مثال زد که خورد یک کتابچه‌ای کامل در اهمیت دموکراسی و آزادی در جهان سوم است و یا اشاره به مقدمه وی بر کتاب «ملال پار و برگزیده‌ای از گل‌های بدی» کرد که بسیار جامع و پرمایه است.

در بین این سی و هفت دیباچه که در این کتاب گرد آمده، گفتارهایی دیده می‌شود که خواننده امروزی را با جان کلام بزرگان ادب پارسی آشنا می‌کند. مانند دیباچه‌ها که بر کتاب‌های: نامه نامور (گزیده شاهنامه) تأملی در حافظ، بلخ سبز عشق (گوشه‌های مثنوی) داستان داستان‌ها (رستم و اسفندیار) و زندگی و مرگ هیلوانان در شاه نوشته است که بی‌گمان خواننده با خواندن این گفتارها چشم‌انداز روشن‌تری از فارسی را در پیش روی خود دیده و زیبایی‌های کلام، بیشتر بر دلش نشسته و به اه بزرگان در بازتاب دیدگاه‌ها و جهان‌بینی و افکار و آرموده‌های زندگی آنان پی می‌برد. همچنین است دیباچه کتاب روزها که درسنامه زندگی نویسنده در خلال ر

است، آنجا که او برداشت خود را از زندگی بیان می‌دارد.

در بین دیباچه‌ها کم نیستند عباراتی که سال‌ها در ذهن خواهد ماند. چون حاصل سال‌ها عشق و رزی و دوستداری نویسنده در گستره ادب و تاریخ ایران زمین. مثلاً آنجا که از ایران گوید: «بین افسانه قنقس و سرگذشت ایران، تشابهی می‌توان دید. ایران نیز چون آن مرغ شگفت بی‌همتا، بارها در آتش خود سوخته است و باز از خاکستر خویش زاییده شده. ایران به ظاهر، همین هامون و بیابان و کوهسار و خرابه‌ها و کوچه‌باغ‌ها و بناهاست. ولی از سوی دیگر، یک عمق طولی در آن است که می‌رود به دور دور، آنجا که بیابان لشک سلم و تور در آن گم شد، و این کوه که ضحاک در آن به بند کشیده گشت و این هامون، همان هامون است که دهها امثال ابی سعید ابی الخیر، اندیشه‌های زندانه خود را در زیر آسمان پرستاره آن پروردند.»^۱

و آنجا که با حسرتی و خوشنودی از ادب فارسی می‌گوید: «در این دنیای گذرا که فردوسی آن را سپیدی می‌خواند، هریک از ما در واقع، غریبی بیش نیستیم که می‌کشیم تا پناهگاهی بجویم. ادب فارسی نیز پناهگاهی بود که مرا در زیر سایه همایون خود داشت. درست است که طغی روزگاران، در سراسر جهان، اندیشه‌های نیرومندی به کار افتاده و سخنان بسیاری گفته شده است، ولی ما هم می‌توانیم دلخوش باشیم که وابسته به زبانی هستیم که هیچ چیز نیست که در آن گفته نشده باشد، آن هم با لطیف‌ترین بیان.

گذشته از آن، ادب فارسی، بار سنگین تاریخ غم‌آلود ایران را بر پشت دارد و یک سرگذشت شنیدنی و عبرت‌آموز از آن می‌سراید. اگر این آثار پدید نیامده بودند، می‌توان پنداشت که ایران این هزار ساله تا چه پایه می‌توانست گذر، خاکستری و ملال‌آور باشد. زبان فارسی به فریاد ایرانی رسید و او را از غربت و بی‌پناهی نجات داد.»^۲

و آنجا که از عشق و رابطه آن با ادب فارسی می‌نویسد: «چرا در ادب فارسی - از قرن پنجم به بعد - عشق، یک چنین بُعد گسترده خارق‌العاده‌ای به خود می‌گیرد؟ جوابی که من دارم، آن است که ایران به دنبال یک نیروی "بر سر پا نگاه‌داشته" می‌گردد. پناه به عرفان می‌برد و محور عرفان، عشق است. تصور می‌کند که بتواند از عشق، مایه مقاومت و مصونیت بگیرد نمی‌گوییم ایرانی، عشق را اختراع کرد، ولی می‌گوییم که آن را از آتش افسرده بیرون آورد و شعله‌ور ساخت. گمان نمی‌کنم زبان دیگری باشد که این همه آب و تاب و دامنه به احساسی داده باشد که یک منشأ طبیعی ساده دارد.

۱. ایران را از یاد نبریم، تهران: یزدان، چاپ نهم، ۱۳۸۶: ۱۵ و ۸ با تلخیص.

۲. جام جهان‌بین، تهران: قطره، چاپ هفتم، ۱۳۸۲: ۷.

خصوصیت عشق عرفانی این بوده که حالتی دسترس‌پذیر و فناپذیر را به امری بی‌انتهای تبدیل کند، عشق باعث گردید که ادبیات عرفانی ایران، ادبیات جذابی بشود، زیرا پایه را بر چیزی گذارد که از نیازهای مبرم انسان است و آن زیبایی است.»

در پایان نگارنده وظیفه خود می‌داند که از شرکت محترم سهامی انتشار سپاسگزاری بنماید که چاپ آن را در سلسله آثار خود پذیرفته است.

حسین مسرت

یزد - زمستان ۳۹۱

www.ketab.ir